

ЯКІСТЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ: КОМПЕТЕНТНІСНИЙ ПІДХІД У ПІДГОТОВЦІ СУЧАСНОГО ФАХІВЦЯ

МАТЕРІАЛИ

XLIII Міжнародної
науково-методичної конференції

(м. Полтава, 14–15 листопада 2018 року)

Полтава
2018

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЦЕНТРАЛЬНА СПЛІКА СПОЖИВЧИХ ТОВАРИСТВ УКРАЇНИ
Вищий навчальний заклад Укоопспілки
«ПОЛТАВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТОРГІВЛІ»
(ПУЕТ)

ЯКІСТЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ: КОМПЕТЕНТНІСНИЙ ПІДХІД У ПІДГОТОВЦІ СУЧASНОГО ФАХІВЦЯ

МАТЕРІАЛИ
XLIII Міжнародної науково-методичної конференції
(м. Полтава, 14–15 листопада 2018 року)

Полтава
ПУЕТ
2019

УДК 378.014.61(082)
Я44

*Розповсюдження та тиражування без офіційного дозволу
Вищого навчального закладу Укоопспілки «Полтавський
університет економіки і торгівлі» заборонено*

Програмний комітет

Голова: *О. О. Нестуля*, д. і. н., професор, ректор ПУЕТ.

Члени програмного комітету:

С. М. Лебедєва, д. с. н., професор, ректор Білоруського торгово-економічного університету споживчої кооперації;
Е. Б. Аймагамбетов, д. е. н., професор, ректор Карагандинського економічного університету Казспоживспілки;
М. М. Шаріпов, д. е. н., професор, ректор Таджицького державного університету комерції;
Н. Алієва, д. філол. н., професор, ректор Бакинського слов'янського університету;
Л. П. Шавза, д. е. н., професор, ректор Кооперативно-торгового університету Молдови.

Організаційний комітет

Н. С. Пледченко, голова, д. е. н., професор, перший проректор ПУЕТ;

Н. І. Озуй, заступник голови, к. е. н., доцент, начальник науково-методичного центру управління якістю діяльності ПУЕТ.

Члени організаційного комітету:

С. В. Гаркуша, д. т. н., професор, проректор з наукової роботи;
Н. В. Герман, доцент, директор науково-навчального центру;
Ю. В. Іванов, к. е. н., доцент, директор Інституту заочно-дистанційного навчання;
С. І. Нестуля, к. і. н., доцент, директор Навчально-наукового Інституту лідерства;
Г. О. Бірта, д. с.-г. н., професор, завідувач кафедри товаровідновлення, біотехнології, експертизи та митної справи;
Н. М. Бобух, д. філол. н., професор, завідувач кафедри української, іноземних мов та перекладу;
Н. В. Карпенко, д. е. н., професор, завідувач кафедри маркетингу;
В. А. Кульк, д. е. н., доцент, завідувач кафедри бухгалтерського обліку і аудиту;
В. В. Каравея, д. е. н., доцент, завідувач кафедри фінансів та банківської справи;
Г. П. Скляр, д. е. н., професор, завідувач кафедри туристичного та готельного бізнесу;
Г. П. Хомич, д. т. н., професор, завідувач кафедри харчових технологій та ресторанного господарства;
Л. М. Шимановська-Дянич, д. е. н., професор, завідувач кафедри менеджменту;
О. В. Шкурупій, д. е. н., професор, завідувач кафедри міжнародної економіки;
В. О. Назаренко, к. т. н., доцент, провідний науковий співробітник науково-методичного центру управління якістю діяльності;
А. С. Горбенко, методист науково-методичного центру управління якістю діяльності;
В. П. Захарченко, методист першої категорії науково-методичного центру управління якістю діяльності;
М. М. Івашенко, директор навчально-наукового інформаційного центру;
О. А. Івасенко, директор департаменту маркетингу;
Л. М. Діденко, директор ЦІЗОП.

Якість вищої освіти: компетентнісний підхід у підготовці
Я44 сучасного фахівця : матеріали XLIII Міжнародної науково-мето-
дичної конференції (м. Полтава, 14–15 листопада 2018 року). –
Полтава : ПУЕТ, 2019. – 328 с.

ISBN 978-966-184-332-4

У матеріалах конференції розглянуто досвід використання інтерактивних технологій у формуванні сучасних компетенцій майбутніх фахівців, удосконалення інтегрованих навчальних планів і програм навчальних дисциплін, оптимізації теоретичної та практичної підготовки студентів, розвитку компетентностей науково-педагогічних працівників.

Розраховано на науково-педагогічних працівників, аспірантів, студентів закладів вищої освіти.

УДК 378.014.61(082)

*Матеріали друкуються в авторській редакції мовами оригіналів.
За виклад, зміст і достовірність матеріалів відповідальні автори.*

ISBN 978-966-184-332-4

© Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський
університет економіки і торгівлі», 2019

дентів відбувається через залучення активне залучення студентів до навчальної та поза аудиторної діяльності для виконання групових завдань, що вимагають від студентів прояву лідерських якостей, використання у навчальному процесі інтерактивних форм і методів з елементами змагальності, роль викладача як наставника, який мотивує студентів на досягнення мети і стимулює потяг до успіху. Тільки поєднання особистості викладача, який володіє необхідними знаннями, вміннями і навичками викладацької роботи з використання інноваційних методів навчання в сучасних умовах, дає можливість виховання і навчання студентів на високому рівні як фахових дисциплін, так і формування у них лідерських якостей.

Список використаних джерел

1. Братко М. В. Освітнє середовище вишого навчального закладу: функціональний аспект / М. В. Братко // Педагогічний процес: теорія і практика. – 2015. – Вип. 1–2 – С. 11–18.
2. Савельєва О. О. Оцінка лідерського потенціалу студентів як майбутніх управлінців / О. О. Савельєва // Вісник Хмельницького національного університету. Серія: Економічні науки. – 2010. – № 4. – С. 81–84.
3. Зорина А. В. Педагогические условия формирования лидерских качеств у студентов вуза : автореф. ... канд. пед. наук : спец. 13.00.01 «Общая педагогика, история педагогики и образования» / А. В. Зорина. – Нижний Новгород, 2009. – 20 с.

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ У НАВЧАННІ СТУДЕНТІВ

Г. О. Бірта, д. с.-г. н., професор завідувач кафедри товарознавства, біотехнології, експертизи та митної справи;
Ю. Г. Бургу, к. с.-г. н., доцент доцент кафедри товарознавства, біотехнології, експертизи та митної справи;
Л. В. Флока, к. с.-г. н., доцент кафедри товарознавства, біотехнології, експертизи та митної справи
Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Інновації в освіті – це процес створення, упровадження та поширення в освітній діяльності нових підходів, ідей, методів та прийомів, технологій, спрямованих на оновлення, модернізацію, трансформацію навчального процесу відповідно до вимог часу.

Педагогічну інновацію розглядають як особливу форму педагогічної діяльності і мислення, які спрямовані на організацію нововведень в освітньому просторі, або як процес створення, упровадження і поширення нового в освіті. Інноваційний процес в освіті – це сукупність послідовних, цілеспрямованих дій, спрямованих на її оновлення, модифікацію мети, змісту, організації, форм і методів навчання та виховання, адаптації навчального процесу до нових суспільно-історичних умов.

Інновації не виникають спонтанно, а постають результатом системних наукових пошуків, аналізу, узагальнення педагогічного досвіду. Основою інноваційних процесів в освіті є упровадження досягнень педагогічної науки в практику, вивчення, узагальнення і поширення передового вітчизняного та іноземного педагогічного досвіду.

Перш за все потрібно подбати про науково-методичне обґрунтування інновацій. У таких випадках необхідним є створення спеціальних груп кваліфікованих, творчих, ініціативних викладачів, які візьмуть на себе відповідальність щодо аналізу та апробації передового досвіду, систематичного відбору ефективних ідей, технологій, концепцій, які можуть бути упровадженими в педагогічну практику. Такий підхід дає змогу об'єднати зусилля авторів педагогічних нововведень із зорієнтованими на інноваційну діяльність педагогами, створити сприятливе інноваційне середовище.

До сучасних педагогічних інновацій у вітчизняній системі освіти, зокрема і вищої, належать реалізовані нововведення у: зміст, методи, прийоми і форми навчальної діяльності та виховання особистості (методики і технології); зміст і форми організації управління освітньою системою, а також в організаційну структуру закладів освіти; засоби навчання і виховання; особистісні настанови викладача, оскільки навчальний процес має бути діалогом особистостей викладача і студента, що суттєво покращує мотивацію студентів до навчання.

Характерною ознакою інноваційної освіти є особистісно-орієнтоване навчання, яке реалізується через проектування навчального процесу, що є предметом сумісної діяльності викладача і студента, способом їх життєдіяльності як суб'єктів освіти: навчальний процес набуває вигляду дослідження, пошуку, навчальної гри.

В освітній практиці найбільш часто використовуються такі відомі педагогічні технології: структурно-логічні технології:

поетапна організація системи навчання, що забезпечує логічну послідовність постановки і вирішення дидактичних завдань на основі поетапного відбору їх змісту, форм, методів і засобів із урахуванням діагностування результатів; інтеграційні технології: дидактичні системи, що забезпечують інтеграцію міжпредметних знань і вмінь, різноманітних видів діяльності на рівні інтегрованих курсів; професійно-ділові ігрові технології: дидактичні системи використання різноманітних «ігор», під час проведення яких формуються вміння вирішувати завдання на основі компромісного вибору; тренінгові засоби: система діяльності для відпрацювання певних алгоритмів вирішення типових практичних завдань за допомогою комп’ютера; інформаційно-комп’ютерні технології, що реалізуються в дидактичних системах комп’ютерного навчання за допомогою різноманітних навчальних програм.

Структура й сутність інноваційного освітнього процесу відповідає характеру і швидкості соціальних змін у суспільстві, високим європейським стандартам підготовки висококваліфікованих фахівців інноваційного типу.

Враховуючи сучасне активне використання інноваційних методів навчання, інноваційний шлях розвитку та використання інноваційних технологій викладання у вітчизняних вищих навчальних закладах є запорукою їх конкурентоспроможності серед великої кількості, як вітчизняних вищих навчальних закладах так і закордонних.

КОМПЕТЕНТНІСТНИЙ ПІДХІД У ФОРМУВАННІ СУЧАСНОГО ФАХІВЦЯ-ЕКСПЕРТА

Н. В. Гнітій, ст. викладач кафедри товарознавства, біотехнології, експертизи та митної справи;

Г. Д. Кобищан, к. т. н., доцент кафедри товарознавства, біотехнології, експертизи та митної справи;

Ю. О. Басова, доцент кафедри товарознавства, біотехнології, експертизи та митної справи

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Результатом навчання у сучасному економічному університеті є набір знань, вмінь, навичок для формування сталої особистості, які демонструє майбутній товарознавець чи біотехнолог, після закінчення повного терміну навчання.